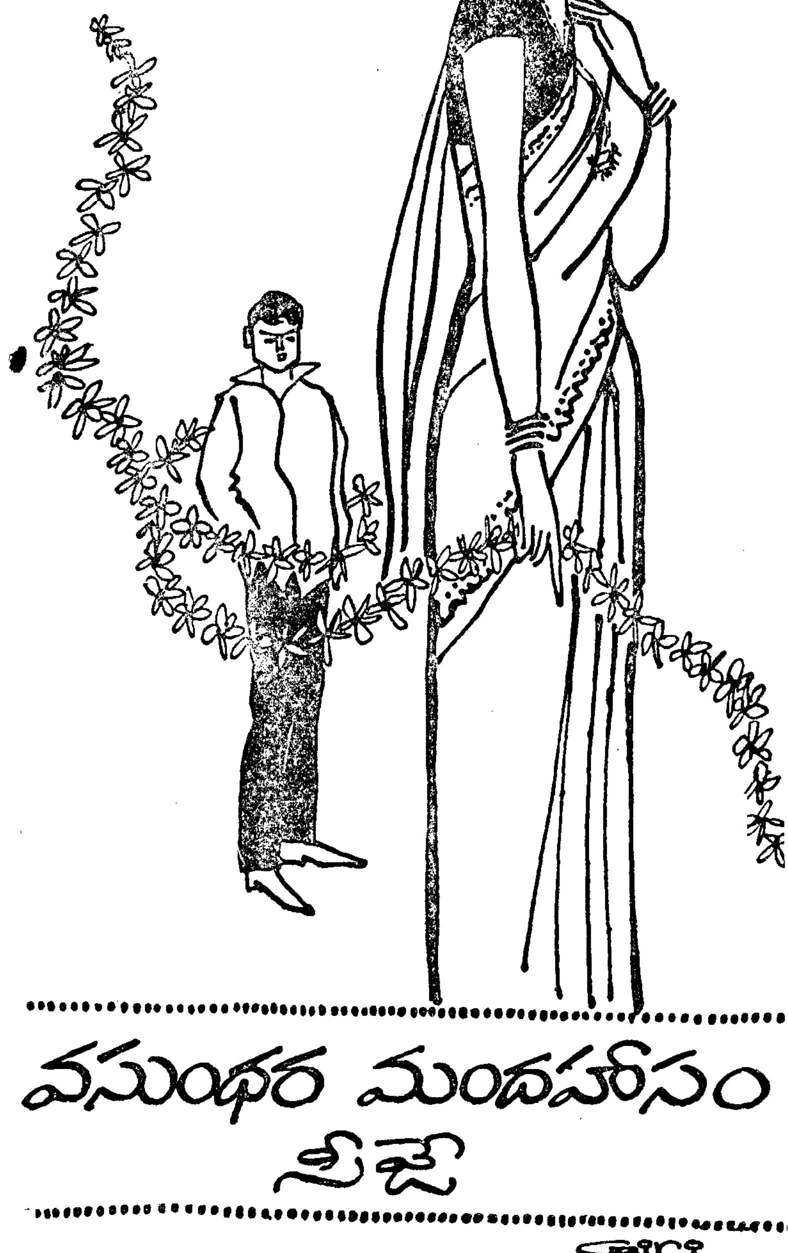

వసుంధర మందహాసం

శ్రీజై

సాయంకాలం రోడ్లమీద వాహనాలహోరవ్ల మోత యెక్కువవుతున్న సమయం. ఇళ్ళకు ఇంకా చేరని యూనిఫారాల్లోని విద్యుల్లతలు అక్కడక్కడ బస్స్టాపులలో గొట్టాంపేంట్లు గుండెల్లో తళుక్కు తళుక్కు మంటున్నాయి. ఆఫీసుల్లో ఫ్యాక్టరీల్లో రోజంతా పనిచేసినా ఓపిక చావని జీవాలు తమ సంసారాల్లానే తీరు తెన్నులు లేని రాజకీయాలు చర్చిస్తున్నారు.

ఐదు నిమిషాలు, ఐదుకుపైన అవగానే ఆవేళ్టి ఫైళ్లు మూసి ఆఫీసు వాసనలోంచి బయటపడి రెండు బస్లు మారి, పది నిమిషాల దూరం నడిచి మూడువాటాల ఉమ్మడి తలుపు తీసుకుని, వరండా దాటివచ్చి గాద్రేజ్ ఛెయిర్లో చెదరిన క్రాపుతో మనసంతా చికాకుతో కూలబడ్డాడు రామం. జోళ్లు తీసి సాక్సు విప్పడానికి బద్ధకంవేసి కాళ్లు టేబిల్ మీదికి బార్లచాపి మరీ కూర్చున్నాడు. అలానే తల కాస్త వెనక్కి తిరిగినంత మేరా తిప్పి చూశాడు. లోపల ఎవరూ వున్న సూచన కనుపించలేదు. దగ్గర జేరబోయిన ప్రక్కింటి జిమ్మీని చిరాకుగా కసిరి కొట్టి వరండాలో కూర్చొని హోమ్వర్క్ చేసుకుంటున్న దాని ఓనర్ బాబుని అడిగాడు ఇంట్లో వాళ్ళే రవి. వాడు తలెత్తకుండానే జవాబిచ్చాడు. "మామ్మగారు కోవెలకు వెళ్లారని, రాధ డాబా మీద ఎవరితోనో మాట్లాడుతుందని." రామం కేక వేశాడుహడావుడిగా "రాధా! రాధా!" అని.

రాధ దిగివచ్చింది.

"నాకు కాఫీలాంటిది ఏమైనా ఉందా"

"దీనికే కొంపలు మునిగిపోయినట్టు గావుకేకలు ఫ్లాస్కులో ఉన్నది తెచ్చుకుతాగలేవూ" విసుగ్గా రాధ లోపలికి వెళ్ళింది కాఫీతెచ్చి అందిస్తూ అన్నది "ఆ టేబుల్మీద కాళ్ళు కాస్తతీస్తావ్! అరగంట క్రితమే పర్చి, తెల్లటి క్లాత్ వేశాను."

రామం అమృతంలాంటి కాఫీ తాగుతున్నాడేమో మాట్లాడకుండా బుద్ధిగా కాళ్ళుతీసి క్రింద పెట్టాడు.

"అవునురా అన్నాయ్! ఇవాళ ఆఫీసులో ఏదో ఎడ్వెంచర్ చేసావుంటా!!" అడిగింది రాధ మెల్లగా నవ్వుతూ.

రామంకి కాఫీ కషాయంలా అనిపించింది.

"అప్పుడర్థమయింది రాధ పైన ఎవరితో కబుర్లు

చెపుతూందో" మొహం అదోలా పెట్టి "ఆఁ ఏదో ఆఫీసు విషయంలే. అన్నట్టు మొన్న "ఎస్టోన్ ఫర్ దే సిఫిషర్" తెమ్మన్నావ్ కదా మధ్యాహ్నం ఫోన్‌లో బుక్‌షాప్‌వాళ్ళని ఎంక్వైర్ చేశాను. వచ్చిందట. టౌన్‌కి వెళ్లాలి" అంటూ లేవబోయాడు.

"చాలా థేంక్స్ండీ. శ్రమపడ్డావన్నాయ్, నేనడి తెమ్మన్నది మొన్నకాదు క్రిందటి మే లో. మొన్న అడిగింది. "మేన్ ఆన్ ది మూన్" పుస్తకం. ఉదయమే షాప్‌కి వెళ్ళి కనుక్కున్నాను. స్టాక్ అయిపోయిందని చెప్పాడు...అది సరేగాని నువ్విలా ప్రతి ఆఫీస్‌లోను గొడవలు తెచ్చుకుంటే ఎలారా?" మళ్లా మొదటికి వచ్చింది రాధ.

రామం ఇబ్బందిగా కూర్చున్నాడు. "గొడవ తెచ్చానని చెప్పిందా మీ ఫ్రెండు...తలనొప్పని పర్మిషన్ పెట్టి అరగంట ముందుగా ఆఫీస్ నుంచి రిక్షాలో ఇంటికి చెక్కేసింది మహాతల్లి అప్పుడే తయారయిందీ న్యూస్ అందిచ్చేయడానికి? ... ఇదుగో రాధా! నువ్విలా ప్రతి తలమాసినవాళ్ళ మాటలు విని నన్ను ఎక్స్‌ప్లనేషన్ అడగడం ఏం బావులేదు" అన్నాడు చిరాకుగా.

"ఇదిగో సోదరా నువ్వు దుష్ప్రయోగం చేస్తున్నావు తలవా గెడ్డములు మాయుట అనునవి పురుషులకే వర్తించును" హాస్యంగా అన్నది రాధ.

రామంకి ఉడుకు మోత్తనం వేసింది. "షటాప్ నేను సీరియస్‌గా చెప్తున్నాను."

అప్పుడే వచ్చిన కాంతమ్మ ఈ చిటపటలు విని "అబ్బ మొదలుపెట్టారూ దెబ్బలాట పెళ్ళొచ్చినా మీకిద్దరికీ బుద్ధులు రాలేదు అసలు సంగతేమిట్రా" అడిగింది కొడుకు నుద్దేశించి.

"ఏమిటో దాన్నే అడుగు పైన నేనేంచేస్తున్నానో అని ఓ పెద్ద డిటెక్టివ్‌ని సంపాదించింది."

రాధ గ్రహించింది అన్నయ్యకు కోపంవచ్చిందని. (రామంకి ఆమెమీద మరీ కోపం ఎక్కువైతే అది ఇత్యాదులతో సంబోధిస్తాడు). తనూ గ్రహించింది. చూడమ్మా మా ఫ్రెండ్‌ని ఇన్‌సల్టుచేస్తే నేనెందుకూర్కోవాలి అన్నది.

"నీ ఫ్రెండ్ అయితే అయింది నా విషయాల్లో ఎందుకు ఇంటర్‌ఫియర్ కావాలి.. ఛ! ఎంత ఉద్యోగాలు చేసినా ఆడబుద్ధులు పోవు... ఈసారి నుంచి నా సంగతులు యెత్తమను చెప్తాను.

"ఏం? ఏం చేస్తావేమిటి? తను తవిష్టమైంది చెప్పుంది నే వింటాను. మా ఇష్టం" అన్నది రాధ.

ఇంకో పది నిమిషాలలా వాళ్లని వదిలేస్తే ఇంటికప్పు దాని స్థానంలో వుండదని గ్రహించింది కాంతమ్మ. మందలింపుగా "ఇహ ఆపుతారా మీగోల రాదానువ్వక్కణ్ణుంచి కదులు. పైన ఆ అమ్మాయి చూస్తుంటుంది. రామం ఆ బట్టలూ అవీ మార్చి స్నానానికి పద" అన్నది.

రాధ మీదకు వెళ్ళింది.

కాంతమ్మ ఖాళీఫ్లాస్కు కప్పు తీసుకుని లోపలికి నడిచింది. బొత్తిగా చిన్నవాళ్ళయి పోతున్నారువీళ్ళు. పైవాళ్లు వింటారని కొస్తయినా "మేనర్స్" లేకుండా కొట్లాడతారు." అని విసుక్కుంటూ.

వరండాలో లెక్కలు తెగక అవస్థ పడుతున్న బాబిగాడు కాంతమ్మగారు ఇంగ్లీషుమాట దొర్లించడం విని తలెత్తి చూసి కిసుక్కుమన్నాడు.

* * *

దీనికి పూర్వ రంగం

ఆవేళ మధ్యాహ్నం ఆఫీస్ ద్వారం దగ్గర ప్యూన్ వీరయ్య స్టూల్‌మీద కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు. దీవన్ వెంకటేశ్వర్రావు ఏవో ఫైళ్ళకు ఇండెక్సులు చెక్కుతున్నాడు తను చదివిన ఇంజనీరింగ్‌లో నేర్చిన డ్రాయింగ్ సద్వినియోగం చేస్తూ. హెడ్‌క్లార్కు సీటు ఖాళీగా ఉంది. వసుంధర గార్డ్‌నర్ చదువుకుంటుంది. మీనాక్షి టైప్‌మిషన్ శబ్దం. టెర్లిన్ షర్ట్ నీల కంఠం నేలమీద షూ ఆడిస్తున్న శబ్దంతప్ప మిగతావాళ్ళ అలికిడేం వినిపించడం లేదు. మూడు రోజుల్నుంచి టేబిల్‌మీంచి కదలని మొండి పట్టు పట్టినా ఫైళ్ళతో కుస్తీ పడుతున్నాడు రామం.

ఇంతలో వచ్చాడో పెద్దమనిషి బొండు మీసాలు మొహంమీద నల్లటి కాయ మిడిగుడ్లు గ్లాస్కో పంచె కమీజు చేతి వేళ్ళకి సినిమాల్లో కృష్ణదేవరాయలు వేసుకునేటన్ని రవ్వటుంగరాలు. వసుంధర కిటికీలోంచి వరండామీద అతణ్ణి ఆపాదమస్తకం పరిశీలించి "పగటి వేషగాడికిమల్లే వున్నాడే" అనుకుంది అలవాటుగా రామంవైపు చూసి నవ్వుతూ. మళ్ళా పుస్తకంలో పడిపోయింది.

గ్లాస్కో పంచె కిర్రుచెప్పుల అలికిడికి నిద్రభంగమైన వీరయ్య పెద్దమనిషి అట్నుంచి వచ్చిన తర్వాత మామూలు పుచ్చుకోవచ్చునని సరిపుచ్చుకుని ఇందాక ఆర్పి చెవికి పెట్టిన బీడీ తీసి వెలిగించాడు.

గ్లాస్కో పంచె లోపలికి వచ్చి తీరికగా కనిపిస్తున్న వసుంధర దగ్గరికి నడిచాడు. జేబులోంచి ఎడ్రస్ తీసి చూపించి ఏవో అడిగాడు. ఆమె రామంని చూపించింది. పెద్దమనిషి అతడి దగ్గరికి వెళ్ళి రెండు సార్లు సన్నగా దగ్గి "బాబూ!" అన్నాడు. రామం తలెత్తి చూశాడు. "ఏమిట న్నట్టు "నేను క్రిష్టాపురం నుంచి వచ్చానండీ."

"ఊఁ అయితే?"

"అదే మావూరి వాళ్ళు పెట్టిన అప్లికేషన్ విషయం" చేతులు నలుపుకుంటూ అన్నాడు పెద్దమనిషి.

రామారావుకి అర్థమయింది. "క్రిందటి వారం మీ వాళ్ళే ఎవరో వచ్చినట్టున్నారు. అప్పుడే చెప్పాను వాళ్ళకి ఆ విషయమై నేనేంచెయ్యలేనని. రెగ్యులేషన్స్ ప్రకారం దాన్ని గూర్చి రికమెండ్ చేయడానికి ఏ మాత్రం వీలుపడదు." అన్నాడు.

ఆఫీసులో అందరూ ఒకసారి ఇటు చూసి 'మామూలే!' అన్నట్టు వాళ్ళ లోకంలో పడిపోయారు.

"మీరు అలా అంటే ఎలా అండీ మొన్న మా వూరికి ఎమ్. ఎల్. ఎ. గారు వచ్చినపుడు అన్నారు 'ఎలాగైనా మీ ఆఫీసువాళ్లు రికమెండ్‌చేసి హైదరాబాదు పంపిస్తే పనిజరిపించేస్తా' నని"

రామారావు అసహనంగా అన్నాడు: "నాకు మాత్రం సరదా అటండీ మీ పని కద్దంరావడానికి? అసలు నా చేతిలో ఏం లేదు, రూల్స్ అలాంటివి మరి. ఆ ఎమ్. ఎల్. ఎ లాంటి పెద్దాళ్ళుఏర్పాటు

Phone No. 5802

NEW **ADARSHA HOTEL** BOARDING & LODGING

NEAR GANDHI PARK VIJAYAWADA - 1.

Special Tandurí Chicken :: All Punjabi Dishes

స్పెషల్ పంజాబి, తండూరి చికెన్ & మటన్ బిర్యాని మరియు లస్సి

న్యూ ఆదర్శ హొటల్ బోర్డింగ్ అండ్ లాడ్జింగ్

గాంధీపార్కు వద్ద, విజయవాడ-1.

చేసినవే" అని.

"అమ్మమ్మ! మీరు తలచుకుంటే ఎంతసేపండీ. కావాలంటే తృణమో ప్రణమో ఇచ్చుకోడానికేం మేం సిద్ధంగానే ఉన్నామ్ కదండీ." పెద్దమనిషి లెక్కం పెంకటేస్తూ జేబులోంచి పది రూపాయల నోట్లకట్ట ఒకటి తీసి టేబిల్ మీద పెట్టాడు.

కొనా సీటులో ఉన్న పెర్లిన్‌వస్త్ర పీలకంఠం కప్పు సోడాబుడ్డి కళ్ళద్దాల్లోంచి జిగేలు మన్నాయి.

బి. గంగారాం
న్యూజ్ పేపర్ ఏజంట్
బి. డి. డి. చాల్ నెం. 84
రూమ్ నెం. 78
వర్లీ బొంబాయి - 18

సువార్తవాణి
ఈస్టరు ప్రత్యేక నాటికలు
మార్చి 22 వ తేదీ నుండి
29 వ తేదీ వరకు
ప్రతిరోజు 7-15 - 8-00 గం॥లకు
19 మీటర్లపై

22-3-70 .... జయప్రవేశం
23-3-70 .... దేవుని యిల్లు
24-3-70 .... ప్రశ్నలు-పన్నాగాలు
25-3-70 .... వేతని విందు
26-3-70 .... పాసక్ విందు
27-3-70 .... మహాయాగం
28-3-70 .... మాటల్లేని రోజు
29-3-70 .... పునరుత్థానం

శ్రోతలువిని మీ అభిప్రాయాలు వ్రాయండి.

సువార్తవాణి
పోస్టు బాక్సు 379
విజయవాడ - 2

"కుర్ర కుంక ఛాన్సు వదిలేస్తాడు గావోసు. నెలాఖరి రోజులు. హెడ్‌క్లార్కు పీనుగొహడు మంచి సమయానికి ఏడ్చి చావలేదు" అని తెగ విసుక్కున్నాడు. (ఆఆఫీసులో సీనియర్సు అందరూ పాండవుల్లాంటివాళ్ళు. పైసంపాదన గడ్డిపోచయినా సమంఘా పంచుకుంటారు.)

రామం కోపం తారాస్థాన్నంటింది. ముక్కు పుటాలదురుతుండగా "యూ గెటౌట్! గెటౌట్ ఆఫ్ ది ఆఫీస్" అన్నాడు పెద్దమనిషి నుద్దేశించి.

అందరూ వస్తువాని చూడ్డం ప్రారంభించారు.

"అబ్బాయ్ తొందరపడకు. ఎందుకొచ్చిన పట్టుదలచెప్పు! మా కనవసరంగా చిక్కులు పెట్టక ఉంచే ఇవి, హాయిగా పెళ్లాం పిల్లలకి బట్టలూ అవీ కొనిపెట్టు" నోట్లకట్ట మరి కొంచెం ముందుకు జరిపాడు పెద్దమనిషి.

రామం హఠాత్తుగా ఓ ఇంటివాడైపోవడం విని వసుంధర నవ్వేసింది ఘట్టిగా. మీనాక్షికూడా నవ్వింది. ఆడపిల్లలిద్దరూ నవ్వుతున్నారని మిగతా వాళ్ళూ సగం మొహమాటంతో శృతికల్పారు.

రామం మొహం కందగడ్డలా చేసుకొని పెద్ద మనిషి నుద్దేశించి "ఇహ వెళ్తారా లేక పోలీసుల్ని పిలవమంటారా" అన్నాడు విసురుగా నోట్లకట్ట తోసివేస్తూ.

ఈసారి పెద్దమనిషి కదిలాడు "హూఁ వెళ్తాను సరే మా తడాఖేంటో చూపిస్తాను. మీ డిపార్ట్‌మెంట్ మినిస్టరు మా పూరి నాయుడుగారి తోడల్లుడే అతడి చెవిలో ఒక్క మాట వేసామంటే నీ తలలో జేజెమ్మ కూడా దిగి వస్తుంది." చిందులు త్రొక్కుతూ పెద్దపెద్దఅంగల్తో నడిచాడు బయటికి. ఆఫీసర్ అప్పుడే పైన షుర్ణి విని తన రూమ్ లోంచి వస్తూండగా ఆఫీసర్ మాట్లాడకుండా తిరిగి రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు రామంని "లోపలికి రమ్మంటూ.

పావు గంటకు ఆఫీసర్ కడుపునిండా పెట్టిన చీవాట్లు చెవుల్లో గింగురు మంటుండగా రామం పైకి వస్తూ అనుకున్నాడు వెధవ ఉద్యోగానికి రిజైన్ ఇచ్చేయ్యాలని" వెంకటేశ్వర్రావ్ కామెంట్ చేస్తున్నాడు ఉడుకు రక్తం కదా ఏ శంకరగిరి మాన్యాలకో తోచేస్తే కుదుర్తుంది తిక్క అని శర్మతో రామం చిరాకుగా కూర్చున్నాడు వసుంధర వైపు చూడానికి భయం వేసి.

* * *

అసలు రామం గూర్చి చెప్పాలంటే తక్కువేం లేదు. రెండేళ్ళ క్రితం యూనివర్శిటీ ఫస్టున బి.ఏ. ప్యాసయి కాలేజీ లైఫ్‌లోంచి ఇవతలకి వచ్చినా, తన ఆదర్శాలకీ ఆశయాలకీ ఎదురు దెబ్బలు తగిలి రెండు ఉద్యోగాలు మారాల్సొచ్చినా (ఉద్యోగాలు ఒకటి పోయి మరొకటి వెంటనే దొరకడానికి తన మెరిట్ కారణం అనుకుంటాడతడు గాని వాళ్ళ నాన్నగారు గట్టి "రెక్"లు పెట్టించారని తెలియదు తండి!) అతడికే లోకంతీరు అలవాటు పడలేదు. ఇప్పుడు చేస్తున్న ఆఫీసులో ఎస్. ఒన్. సీట్లో కూడా బరువు జేబులతో పల్లెటూళ్ళనుండి వచ్చే "పైరవీకార్ల"తో తరుచు ఘర్షణ పడుతుంటాడు. ఆఫీసర్ చురుకైన కుర్రాడు పాడైపోతున్నాడే అని సగం బాధతో సగం జాలితో చేసే హితబోధలూ, కొండొకచో చీవాట్లు అతడికి అప్పుడప్పుడు తప్పటంలేదు. వీటన్నిటికంటే ఆ మధ్య ఆఫీసులో జాయిన్ అయిన టైపిస్ట్ వసుంధర అతనికో పెద్ద ప్రాబ్లమ్ అయి కూర్చుంది. ఆమె అందమైంది. చురుకైన కళ్ళతో సంపెంగలాంటి ముక్కుతో ఆకర్షణీయమైన మొహంతో ఎవరిదృష్టినైనా ఇట్టే ఆకట్టుకుంటుంది. కాని అయినదానికీ కానిదానికీ కోస్టాఫ్‌తో తను మాట్లాడుతున్నప్పుడూ, ముఖ్యంగా ఆఫీసర్ చేత అక్షింతలుతిని బయటికి వస్తున్నప్పుడు ఆమె నవ్వే (వెకిలి)నవ్వుచూసి రామంకిఎప్పుడూ ఆఅభిప్రాయం కలగలేదు. 'బరి తెగించింది' అని అనుకున్నాడు చాలసార్లు. తర్వాత వన్ ఫైన్ ఈవెనింగ్ తన ఇంటిదగ్గర ఆమె రాధతో కాఫీ త్రాగుతూ కన్పించినపుడు, తర్వాత రాధ, ఆ అమ్మాయి పి.యు సి. లో క్లాస్‌మేట్సు అని తెలిసినపుడు కొంచెం సంతోషించాడు, ఇకనుంచైనా తనను చూసి ఆ వెకిలి నవ్వు మానుతుందని. కాని అది వట్టి భ్రమ అని తేలిపోయింది. వసుంధర ప్రతి సాయంకాలం రాధతో కాలక్షేపానికి వచ్చి క్రికెట్ కామెంటర్‌లా ఆవేళ ఆఫీసులో జరిగిన సంఘటన లన్నీ రామం పరంగా వర్ణించేది. ఇక రాధ రాత్రి భోజనాల దగ్గర, ఉదయం దంతధావనం వేళ పేపర్ చదివేటప్పుడు అన్నయ్యని క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేయడం బుద్ధిచెప్పడం సాగించేది. "నీ కెందుకులే!" అని కసురుకుందా మంటే రామంకి ఆమె అవసరం చాలా వుండేది. షాప్సు దగ్గర్నుంచీ ఉల్లన్ స్లాక్సు సెలెక్టు చేసిపెట్టడానికి. నెలాఖరులో సిక్సర్‌కి తండ్రి దగ్గర్నుంచి గ్రాంట్సు సంపాదించడానికి ఇంకా ఏమీ తోచకపోతే దెబ్బలాట వేసుకోవడానికి ఆమెతప్ప రామంకి ఎవరూ లేరు. అంచేత వసుంధరకే బుద్ధిచెప్పడానికి నవాలక్షమార్గాలు వెతికాడు. ఆఅమ్మాయిసుంచితనదగ్గరకొచ్చే డ్రాఫ్ట్సులో తప్పులుపట్టడానికి భూతద్దాలు కొనుక్కున్నాడు. అర్జెంటుగా డిస్పాచ్ చెయ్యాల్సిన పేపర్లు ఆఖరి క్షణాన అందించేవాడు, ఇంకా ఆమెవింటూండగా మీనాక్షిని ప్రశంసోండంగా పొగిడేవాడు. ఊఁహుఁ లాభంలేకపోయింది. బరితెగించిన (రామం బాషలో) వసుంధర తప్పుడు దొరికేదికాదు. నిక్షేపంలా ఎలాంటి పనైనా ఇట్టే చేసేయునని గువ్వపిట్టలా కూర్చుని పత్రికలూ అవీ చదువుకునేది. రామం బుర్రపైళ్ళ లోంచి లేవకముందే డ్రాయర్లకు తాళాలు వేసి "మే ఐ గో సర్ యూ?" అనేది సున్నితంగా నవ్వుతూ. ఇంకేమైతే ఎగిరి గంతేసేవాడుకాని రామంకు మండుకొచ్చేది.మళ్ళీ ఆ ఆడపిల్లతో ఆఫీసులో దెబ్బలాట బావుండదని ఊరుకునేవాడు. ఇంటిదగ్గర కన్పిస్తుందికదా ఘట్టిగా వార్నింగ్ ఇద్దామని నిర్ణయించుకునేవాడు. అక్కడ రాధ ప్రక్కనవుండటంతో ఏమీ అనలేక పోయేవాడు. అలాగే అతగాడి సర్వీస్ అర్నెల్లు పెరిగింది. ఈ సారి సంఘటనతో మాత్రం వసుంధరిని ఎడా పెడా దులిపేద్దామనుకున్నాడు. ఆమెను రక్షించడానికి రాధకాదు బ్రహ్మదేవుడు దిగివచ్చినాసరేనని.

మూడ్రోజుల తర్వాత ఆఫీసర్ రూమ్ లోంచి

(మిగతా 48 వ పేజీలో)

పుస్తక పరిచయం

మన శీనయ్య

[నవల]

వెల: రు. 3-00

[illegible] సుబ్బారావు

[illegible] పబ్లిషర్స్, విజయవాడ-2.

శీనయ్య మనవాడేమిటని పాఠకులు ఆశ్చర్య [illegible]. శీనయ్య మన తెలుగువాడు. కష్టి[illegible] తెలుగువాడు. అంతేకాదు. శీనయ్య మన మధ్య తరగతివాడు. కాబట్టి శీనయ్యని మధ్య తరగతివాళ్ళు 'మన శీనయ్య' అని పిలుచుకోవచ్చు.

టూకీగా చెప్పడానికి 'మన శీనయ్య' లో ఇతి వృత్తమేమీలేదు. ఉన్నదల్లా జీవిత చిత్రణ. మధ్య తరగతి జీవితాన్ని అద్దంపట్టి చూపాడు ఇందులో [illegible].

జీవితానికి వాస్తవచిత్రణ యివ్వడ మొక్కటే కాదు [illegible] నవల గొప్పతనం. జీవితాన్ని వాస్తవంగా [illegible]చవచ్చు. జీవితంలో వున్న కష్టాల్ని [illegible] పాఠకుడి హృదయం ద్రవీ[illegible]. కాని జీవితంలోని విషాదాన్ని [illegible] అది చాలా కష్ట[illegible]. అది అందరివల్లాకాదు. అది ఈ నవలలో [illegible] కనిపిస్తుంది. రైటర్ [illegible] సీరియస్ స్టఫ్ ఇందులో కనిపిస్తుంది.

మధ్యతరగతివాడి సమస్యలన్నీ ఇందులో వున్నాయి. చదువులు, పెళ్ళి సంబంధాలు, పెళ్ళిళ్ళు, ఉద్యోగాలు, గృహచ్ఛిద్రాలు, రోగాలు - ఈ సమస్యలతో మధ్యతరగతివాడు ఎలాటి అవస్థలు పడతాడో - హాస్య ధోరణిలో చెప్పి నవ్విస్తుంది నవల. హాస్యంలో అంతర్లీనంగా వున్న విషాదాన్ని గురించి ఆలోచిస్తేమటుకు పాఠకుడి హృదయం కరుణ రసంతో నిండిపోతుంది.

రచయితకు నవలా శిల్పం బాగా తెలుసునన్న దంలో సందేహంలేదు. కాని ఒకటి రెండు చోట్ల శిల్ప సంబంధమైన లోపాలున్నవి.

శీనయ్య సాంసారిక జీవితంతో కథ మొదలవుతుంది. ఆ తర్వాత శీనయ్య బాల్యం, చదువు, పెళ్ళి సంబంధాలు, పెళ్ళి ఇవన్నీ వస్తాయి. అందువల్ల శీనయ్య సంసారంతో కథ మొదలు కావడంవల్ల సస్పెన్సు కొంచెం తగ్గింది.

కళాకారుడికి సంయమనం ముఖ్యం. తెలిసిన విషయాలన్నీ నవలలో ఇరికించాలని తాపత్రయపడితే, నవలా పరిమాణం పెరుగుతుందేమో కానీ సూటిదనం లోపిస్తుంది. ఈ రచయితకు మంచి సంయమనం వుంది. కాని ఒక్కచోట మటుకు దాన్ని వదులుకున్నారు. అవసరం లేని నాటకాల్ని గురించి, చదవడానికి విసుగనిపించనిదే అయినా, చాలా పేజీలు నింపారు. తర్వాత వచ్చే శీనయ్య సినీ జీవితానికి శీనయ్యకు నాటకాలతోపరిచయముండేటంత అవసరమే. కాలేజీ జీవితంలో శీనయ్య డ్రమెటిక్ అసోషియేషన్ సెక్రటరీగా ఎన్నికకావడం చెప్తారు. ఇంతమాత్రం చాలు. ముందు రాసింది అనవసరమే.

ఏమైనా మన శీనయ్య చాలా మంచి నవల. ఇట్లాంటి మంచి నవలలు ఎన్ని వచ్చినా మంచిదే.

— సొదుం జయరాం

వసుంధర మందహాసం

(వ పేజీ తరువాయి)

పిలుపు వచ్చిందని రామం [illegible]. లోపలికి వెళ్ళిన అతడికి ఆఫీసర్ కంగ్రాట్స్ చెప్పాడు. ఆశ్చర్యపోతుండగా వినిపించాడు. వార్త "ఆఫీస్‌లో చాలా రోజులనుంచి వేకెంట్‌గా ఉన్న తన అసిస్టెంట్ పోస్ట్‌కి రామంని ప్రమోట్ చేశారని. "దానికి కారణం మొన్న క్రిష్ణా పురం పెద్దమనిషి వేషంలో వచ్చి వెళ్ళిన సి. ఐ. డి. ఆఫీసర్ రిపోర్టు" అని. రామం విజయ గర్వంతో ఠీవిగా నడిచాడు. ఇవతలికి. ఈసారి వసుంధర ఎలా నవ్వుతుందో చూద్దామని. ఆమె సీట్ ఖాళీగా ఉంది. కొంచెం నిరుత్సాహ పడ్డాడు.

మర్నాడు వసుంధర రాలేదు. సిక్ లీవ్ పంపింది.

తర్వాత పది రోజులూ రామం తను వసుంధరకివ్వాల్సిన వార్నింగ్ రోజుకు పది సార్లు చొప్పున పంచసార్లు రిహార్సల్సు వేసుకున్నాడు. ఒక్కసారి ఆమె తిరిగి వచ్చేవరకూ ఆగితే [illegible] ఆగ్రహం ఉధృతం తగ్గిపోతుందేమో నని వీలైతే ఆమెని చూడ్డానికి వెళ్ళే రాధతో వెళ్ళి [illegible] వార్నింగ్ ఇద్దామనుకున్నాడు. ఆఖరికి పదకొండో రోజు వసుంధర వచ్చి రాధతో కూర్చుని ఉండగా వెళ్ళాడు, హడావిడిగా డైలాగ్స్ సిద్ధం చేసుకు[illegible] రాధ రాబోతున్న విపత్తు ఊహించి భయపడుతూ నిలబడ్డది. వసుంధర మాత్రం నిరసంగా ఉన్నా వెలిగిపోతున్న మొహంతో "కంగ్రాచ్యులేషన్స్ అండీ! ప్రమోషన్ వచ్చినందుకు" అన్నది. కరిగి నీరై 'థేంక్స్' చెప్పి ఇంక అక్కడ నిలబడలేక వచ్చేశాడు. [illegible] మకీ ఎందుకింత మెత్తవాడై పోతున్నాడో అర్థం[illegible] టికి తల బద్దలుకొట్టుకున్నా బోధపడలేదు.

తర్వాతెప్పుడో రాధ "ఆవేళ విలన్‌లా వచ్చి వాడిని వసుంధర కంగ్రాట్స్ చెప్పగానే చల్లబడి పోయారేం" అని నవ్వుతూ అడిగిన ప్రశ్నకి "అని పరేగాని ఆ అమ్మాయి అంతలా చిక్కిపోయిందేం టానిక్‌లు ఏమైనా తీసుకుంటున్నదా" అని [illegible] రామం.

"ముందు నా ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పండి" రెట్టించి రాధ.

రామం మాటాడలేదు.

"నే చెప్పనా" అంది రాధ. ఆమె చెప్పి విషయం వినగానే రామారావు విస్తుపోయాడు. [illegible] విషయం తట్టనందుకు [illegible] తనను తిట్టుకున్నాడు. [illegible] [illegible] మొదటి స్వప్నం అనుకున్నాడు.

[illegible] వసుంధర [illegible] మందహాసం [illegible] చల్లగా [illegible] అందంగా ఉన్నదనిపించింది.

అంత [illegible] రాధ చెప్పిన విషయమేమిటి. ఇంకో [illegible] తెలియదనుకొని మరి మూడు [illegible] [illegible] వసుంధర రాధకి పని [illegible]. ★

వంచిత

(40 వ పేజీ తరువాయి)

[illegible] వెళ్ళిపోయింది.

"[illegible] గుర్తుపట్టలేదా?" అంటూ ప్రసాద్ దగ్గరకు వచ్చాడు. ఆ కంఠం, ఆ రూపం, ఆ పిలుపు, ఆ క్రాఫు కానేరాదు. తన వలపును అర్పించిన ప్రసాద్ కాదు...

[illegible]! ఎంత అన్యాయం చేసుకున్నాను! [illegible] ఒక్కసారైనా చూడని మనిషి ఎంత తీయగా [illegible]...ఆమెకా దగ్గరకు వస్తూంది.

"[illegible] తీసుకున్నదిలా వున్నది...ఆ కళ్ళు [illegible]..." వినయ, ప్రశాంతుంతో బెట్టి భర్తతో [illegible].

[illegible] సరోజా కళ్ళు నీలిగా ... ఒళ్ళు చల్లగా అవుతోంది.

[illegible] ముఖంలో కనబడుతున్న మార్పు [illegible] చూసి అందరూ తెలుసుకున్నారు.

అనూహ్యమైన, హఠాత్తుగా జరిగిన సంఘటనకు, కంపించి పోతూ [illegible] శ్రీనివాసయ్య పరుగెట్టుతూ వెళ్ళాడు.

"ఏమిటీ? వైపరీత్యం భగవంతుడా!" అంటూ చింతాక్రాంతంగా వున్న ప్రసాద్ మొహంలో విచార రేఖలు అలుముకున్నాయి.

"అక్కా ఏమయినది?" అని [illegible] చేయి పట్టుకొన్నది ఆప్యాయంగా.

నవ్వడానికి ప్రయత్నించింది సరోజా.

"ఎంతమంచిది [illegible] అమ్మాయి! ఇంత మంచి వారిని విడిచి వెళుతున్నా...[illegible] లేదు...లేదు...నాకు [illegible] [illegible]... ఎక్కడ వుందో అక్కడికి [illegible]..." అని అనుకొంటూ ఇనుపరివి [illegible] [illegible] ప్రాణం అనంత వాయువులో [illegible]

పెదవులపై మందహాసం [illegible] నిలిచిపోయింది. చివరికి [illegible] పోయింది.

☆

Edited, Printed and Published by Maddukuri Chandrasekhara Rao, at Swatantra Art Printers, Vijayawada